

PRAWO FARMACEUTYCZNE JAKO PODSTAWOWE ŹRÓDŁO PRAW I OBOWIĄZKÓW TECHNIKA FARMACEUTYCZNEGO ZATRUDNIONEGO W APTECE OGÓLNODOSTĘPNEJ

radca prawny Barbara JENDRYCZKO

Podstawowym aktem prawnym regulującym między innymi obrót produktami leczniczymi i funkcjonowanie aptek jest ustawa z dnia 6 września 2001 roku – *Prawo farmaceutyczne*¹. Na mocy delegacji w niej zawartych wydanych zostało szereg rozporządzeń wykonawczych. Teoretycznie należałoby przyjąć, że przepisy te są powszechnie znane. Jednakże w praktyce, mimo coraz większej dostępności do treści aktów prawnych – chociażby za pośrednictwem internetu, wiele osób ma problemy z ustaleniem aktualnego stanu prawnego. Powodem jest przede wszystkim niestabilność prawa. Wystarczy wspomnieć, że ustawa Prawo farmaceutyczne, obowiązująca od 1 października 2002 roku, a więc zaledwie sześć i pół roku, była nowelizowana już ponad dwudziestokrotnie. Często trudno bez przeprowadzania głębszej analizy tekstu jest ocenić, czy wprowadzana zmiana ma znaczenie merytoryczne, czy tylko redakcyjne. Dodatkowe trudności powstają, gdy zmiany wprowadzane są w sposób mało klarowny, na przykład przy okazji wejścia w życie innej ustawy.

Należy także mieć na uwadze, że ostatnia duża nowelizacja Prawa farmaceutycznego² w art. 15 zakładała utratę mocy obowiązującej wielu obowiązujących wówczas rozporządzeń po upływie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie nowelizacji, co nastąpiło 2 listopada 2008 roku. W tym dniu przestały obowiązywać dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9 ust. 2, art. 10 ust. 7, art. 17 ust. 3, art. 23 ust. 3, art. 26 ust. 2, art. 36a, art. 37w, art. 39 ust. 4 pkt 1, art. 47b ust. 2, art. 59, art. 69 ust. 1b i 5, art. 70 ust. 7, art. 71 ust. 3, art. 74 ust. 7, art. 118 ust. 4 i art. 123 ust. 2 ustawy. Niektóre zastąpiono nowymi aktami, ale w kilku przypadkach resort nie zdażył opracować nowych rozporządzeń, wskutek czego w danym zakresie obowiązuje jedynie przepis

ustawy. Wskazywanie tych luk jest o tyle bezcelowe, że obecnie minister zdrowia „nadrabia zaległości” i z dnia na dzień ukazują się kolejne nowe rozporządzenia. Na przykład w pierwszej połowie lutego opublikowano dwa rozporządzenia z dnia 2 lutego 2009 roku: w *sprawie kryteriów klasyfikacji produktów leczniczych, które mogą być dopuszczone do obrotu w placówkach obrotu pozaaptecznego oraz punktach aptecznych* (weszło w życie 13 lutego 2009 roku) oraz w *sprawie kwalifikacji osób wydających produkty lecznicze w placówkach obrotu pozaaptecznego, a także wymogów, jakim powinien odpowiadać lokal i wyposażenie tych placówek oraz punktów aptecznych* (weszło w życie 10 lutego 2009 roku).

Istnieją także inne przyczyny nieznamomości aktualnych przepisów, a mianowicie bazowanie wyłącznie na wiedzy lub doświadczeniu zdobytym w przeszłości. Wyrazem takiej postawy jest argumentacja typu: „Zawsze tak się robiło” albo „Wszyscy tak robią”. Nie umniejszając w niczym roli, jaką w naszym życiu stanowi zwyczaj, należy z całą mocą podkreślić, że w polskim systemie prawnym nie jest on źródłem prawa. Źródłem tym są natomiast uchwalone przez Sejm, podpisane przez Prezydenta RP i opublikowane w Dzienniku Ustaw ustawy oraz wydane na ich podstawie rozporządzenia wykonawcze.

Celem niniejszego opracowania jest ułatwienie technikom farmaceutycznym poruszania się w gąszczu tych przepisów, które ich obowiązują w związku z wykonywaniem czynności fachowych, przy czym ilekroć w treści użyte będzie pojęcie „ustawa” bez dodatkowych określeń, oznaczać ono będzie powołaną wyżej ustawę Prawo farmaceutyczne.

Nie wydaje się celowe przytaczanie całego tekstu ustawy, gdyż jest to bardzo obszerny akt praw-

ny. Należy natomiast przypomnieć te przepisy, które mają kluczowe znaczenie dla omawianego zagadnienia. Ponieważ z art. 1 ustawy wynika, że określa ona:

- 1) zasady i tryb dopuszczania do obrotu produktów leczniczych, z uwzględnieniem w szczególności wymagań dotyczących jakości, skuteczności i bezpieczeństwa ich stosowania,
- 2) warunki prowadzenia badań klinicznych produktów leczniczych,
- 3) warunki wytwarzania produktów leczniczych,
- 4) wymagania dotyczące reklamy produktów leczniczych,
- 5) warunki obrotu produktami leczniczymi,
- 6) wymagania dotyczące aptek, hurtowni farmaceutycznych i placówek obrotu pozaaptecznego,
- 7) zadania Inspekcji Farmaceutycznej i uprawnienia jej organów,

należy przypomnieć regulacje zawarte w rozdziale 5 określającym warunki obrotu produktami leczniczymi oraz w rozdziale 7 poświęconym aptekom.

ZASADY OBROTU DETALICZNEGO PRODUKTAMI LECZNICZYMI

Art. 65 ustawy stanowi, że obrót produktami leczniczymi może być prowadzony tylko na zasadach określonych w ustawie, przy czym nie stanowi obrotu produktami leczniczymi obrót na potrzeby rezerw państwowych i przywóz z zagranicy w celach reklamowych próbek produktu leczniczego przez podmiot odpowiedzialny. Nie uznaje się za obrót detaliczny bezpośredniego zastosowania u pacjenta przez lekarza, *lekarza stomatologa* lub inną osobę wykonującą zawód medyczny produktów leczniczych oraz produktów leczniczych wchodzących w skład zestawów przeciwwstrząsowych, których potrzeba zastosowania wynika z rodzaju udzielanego świadczenia zdrowotnego³. Nie uważa się również za obrót detaliczny bezpośredniego zastosowania u zwierzęcia przez lekarza weterynarii produktów leczniczych weterynaryjnych lub produktów leczniczych, których potrzeba zastosowania wynika z rodzaju świadczonej usługi lekarsko-weterynaryjnej. Bez zgody ministra zdrowia można także przywieźć z zagranicy produkt leczniczego na własne potrzeby lecznicze w liczbie nieprzekraczającej pięciu najmniejszych opakowań, przy czym wspomniane

wyłączenie nie dotyczy środków odurzających i substancji psychotropowych, których przywóz z zagranicy określają przepisy ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii⁴, oraz produktów leczniczych weterynaryjnych przeznaczonych dla zwierząt, z których lub od których pozyskuje się tkanki lub produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi.

Produkty lecznicze mogą znajdować się w obrocie w ustalonym dla nich terminie ważności. Zakazany jest obrót, a także stosowanie produktów leczniczych nieodpowiadających ustalonym wymaganiom jakościowym oraz produktami leczniczymi, w odniesieniu do których upłynął termin ważności. Takie produkty podlegają zniszczeniu na koszt podmiotu, u którego powstała przyczyna konieczności wycofania produktu leczniczego z obrotu.

Zasadą wyrażoną w art. 68 ustawy jest, że obrót detaliczny produktami leczniczymi prowadzony jest w aptekach ogólnodostępnych. Od zasady tej ustawa przewiduje następujące wyjątki:

1. Obrót detaliczny produktami leczniczymi weterynaryjnymi zakupionymi w hurtowni farmaceutycznej produktów leczniczych weterynaryjnych jest prowadzony w ramach działalności zakładu leczniczego dla zwierząt.
2. Obrót detaliczny produktami leczniczymi o określonym asortymencie mogą prowadzić punkty apteczne, a niektórymi lekami wydawanymi bez przepisu lekarza (OTC), z wyłączeniem produktów leczniczych weterynaryjnych, mogą prowadzić także sklepy zielarskie, sklepy specjalistyczne zaopatrzenia medycznego i sklepy ogólnodostępne.
3. Dopuszcza się ponadto sprzedaż wysyłkową produktów leczniczych OTC, jednakże wyłącznie przez apteki lub punkty apteczne.

W ustawie przewidziano szczegółowe uregulowanie powyższych kwestii w rozporządzeniach wykonawczych. I tak w rozporządzeniu z dnia 27 listopada 2008 roku, opublikowanym w Dz. U. Nr 217, poz. 1388, Minister Zdrowia określił sposób postępowania przy stosowaniu produktów leczniczych w sytuacji, gdy brak jest odpowiedniego produktu leczniczego weterynaryjnego dopuszczonego do obrotu dla danego gatunku zwierząt. Z kolei w rozporządzeniu z dnia 17 października 2008 roku, opublikowanym w Dz. U. Nr 200,

► poz. 1236, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi określił sposób prowadzenia dokumentacji obrotu detalicznego produktami leczniczymi weterynaryjnymi oraz wzór tej dokumentacji.

Wykazy produktów leczniczych, które mogą być dopuszczone do obrotu w placówkach obrotu pozaaptecznego oraz w punktach aptecznych, i kryteria klasyfikacji produktów leczniczych do tych wykazów określone zostały w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 2 lutego 2009 roku, natomiast kwalifikacje osób wydających produkty lecznicze w placówkach obrotu pozaaptecznego jak i wymagania, jakim powinien odpowiadać lokal i wyposażenie tych placówek oraz punktów aptecznych, Minister Zdrowia określił w rozporządzeniu w dnia 2 lutego 2009 roku (Dz. U. Nr 21, poz. 118).

Z kolei warunki wysyłkowej sprzedaży produktów leczniczych wydawanych bez przepisu lekarza określa rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 14 marca 2008 roku, opublikowane w Dz. U. Nr 60, poz. 374.

APTEKI OGÓLNODOSTĘPNE

Art. 86 ustawy stanowi, że apteka jest placówką ochrony zdrowia publicznego, w której osoby uprawnione świadczą usługi farmaceutyczne obejmujące:

- 1) wydawanie produktów leczniczych i wyrobów medycznych, określonych w odrębnych przepisach,
- 2) sporządzanie leków recepturowych w terminie nie dłuższym niż 48 godzin od złożenia recepty przez pacjenta, a w przypadku recepty na lek recepturowy zawierający środki odurzające lub oznaczonej „wydać natychmiast” – w ciągu 4 godzin,
- 3) sporządzenie leków aptecznych,
- 4) udzielanie informacji o produktach leczniczych i wyrobach medycznych.

W aptekach ogólnodostępnych mogą być wydawane na podstawie recepty lekarza weterynarii produkty lecznicze lub leki recepturowe przeznaczone dla ludzi, które będą stosowane u zwierząt, a na wydzielonych stoiskach można sprzedawać następujące produkty:

- 1) wyroby medyczne,
- 2) środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego,

- 3) suplementy diety,
- 4) środki kosmetyczne z wyłączeniem kosmetyków przeznaczonych do perfumowania lub upiększania,
- 5) środki higieniczne,
- 6) przedmioty do pielęgnacji niemowląt i chorych,
- 7) środki spożywcze zawierające w swoim składzie farmakopealne naturalne składniki pochodzenia roślinnego,
- 8) środki dezynfekcyjne stosowanymi w medycynie.

Obrót tymi towarami jest dopuszczalny pod warunkiem, że posiadają atest, a ich przechowywanie i sprzedaż nie będą przeszkadzać w podstawowej działalności apteki.

Apteka ogólnodostępna może być prowadzona jedynie na podstawie ważnego zezwolenia wydanego przez wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego, właściwego ze względu na miejsce położenia apteki. Zezwolenie takie, mające charakter decyzji administracyjnej, wydawane jest na wniosek osoby fizycznej lub innego przedsiębiorcy, który spełnia określone w ustawie warunki, między innymi przedstawi tytuł prawny do lokalu, w którym ma być prowadzona apteka. Lokal apteki musi spełniać cały szereg wymagań określonych w odrębnych przepisach⁵.

W aptece musi być ponadto wskazana osoba odpowiedzialna za prowadzenie apteki, czyli kierownik. Kierownikiem apteki może być tylko farmaceuta posiadający co najmniej 5-letni staż pracy w aptece, którego wiek nie przekroczył 65. roku życia (lub 70. – za zgodą inspektora farmaceutycznego).

Do zadań kierownika apteki należy:

- 1) organizacja pracy w aptece, polegająca między innymi na przyjmowaniu, wydawaniu, przechowywaniu oraz identyfikacji produktów leczniczych i wyrobów medycznych, prawidłowym sporządzaniu leków recepturowych i leków aptecznych oraz udzielaniu informacji o lekach,
- 2) nadzór nad praktykami studenckimi oraz praktykami techników farmaceutycznych,
- 3) przekazywanie Prezesowi Urzędu informacji o niepożądanym działaniu produktu leczniczego lub wyrobu medycznego,
- 4) przekazywanie organom Inspekcji Farma-

ceutycznej informacji o podejrzeniu lub stwierdzeniu, że dany produkt leczniczy nie odpowiada ustalonym dla niego wymaganiom jakościowym,

- 5) zakup produktów leczniczych wyłącznie od podmiotów posiadających zezwolenie na prowadzenie hurtowni farmaceutycznej oraz ich wydawanie zgodnie z art. 96,
- 6) prowadzenie ewidencji zatrudnionych w aptece osób wymienionych w art. 90,
- 7) przekazywanie okręgowym izbom aptekarskim danych niezbędnych do prowadzenia rejestru farmaceutów przewidzianego ustawą o izbach aptekarskich,
- 8) wstrzymywanie lub wycofywanie z obrotu i stosowania produktów leczniczych po uzyskaniu decyzji właściwego organu.

Ewidencję pracowników fachowych apteki (a więc zatrudnionych w niej magistrów i techników farmaceutycznych) prowadzi kierownik apteki. Ewidencja ta obejmuje następujące dane⁶:

- 1) imiona i nazwiska magistra farmacji lub technika farmaceutycznego,
- 2) datę i miejsce urodzenia magistra farmacji lub technika farmaceutycznego,
- 3) numer i datę wydania dyplomu (świadectwa) ukończenia uczelni (szkoły) przez magistra farmacji lub technika farmaceutycznego oraz nazwę uczelni lub szkoły wydającej dyplom (świadectwo),
- 4) numer i datę wydania zaświadczenia o prawie wykonywania zawodu magistra farmacji,
- 5) numer i datę wydania zaświadczenia o odbyciu rocznej praktyki przez magistra farmacji,
- 6) numer i datę wydania zaświadczenia stwierdzającego posiadanie przez magistra farmacji stopnia specjalizacji,
- 7) datę i podpis kierownika apteki.

Zgodnie z art. 90 ustawy czynności fachowe w aptece mogą wykonywać wyłącznie farmaceuci i technicy farmaceutyczni w granicach ich uprawnień zawodowych. Dla określenia zakresu uprawnień technika farmaceutycznego kluczowe znaczenie ma art. 91 ustawy, który stanowi:

Art. 91. 1. Technik farmaceutyczny, posiadający dwuletnią praktykę w aptece w pełnym wymiarze czasu pracy, może wykonywać w aptece czynności fachowe polegające na sporządzaniu, wytwarzaniu, wyda-

waniu produktów leczniczych i wyrobów medycznych, z wyjątkiem produktów leczniczych mających w swoim składzie:

- 1) substancje bardzo silnie działające określone w Urzędowym Wykazie Produktów Leczniczych dopuszczonych do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) substancje odurzające,
- 3) substancje psychotropowe grupy I-P oraz II-P – określone w odrębnych przepisach.

2. Technik farmaceutyczny, o którym mowa w ust. 1, może również wykonywać czynności pomocnicze przy sporządzaniu i przygotowywaniu preparatów leczniczych, o których mowa w art. 86 ust. 3 pkt 1-4 oraz pkt 6.

3. Minister właściwy do spraw zdrowia określa, w drodze rozporządzenia, program praktyki w aptece oraz sposób i tryb jej odbywania przez technika farmaceutycznego, uwzględniając w szczególności zakres wiedzy niezbędnej do wykonywania czynności określonych w ust. 1 i 2, obowiązki opiekuna praktyki, zakres czynności, które mogą być wykonywane samodzielnie przez praktykanta, formę i sposób prowadzenia dziennika praktyki aptecznej.

Ponieważ przepisy rozporządzenia, o którym mowa w ust. 3, mają fundamentalne znaczenie dla techników farmaceutycznych, pełne brzmienie tego aktu wykonawczego umieszczone zostało na końcu niniejszego opracowania.

W rozdziale 7 ustawy poświęconym aptekom znaleźć można cały szereg przepisów regulujących funkcjonowanie aptek ogólnodostępnych, a mianowicie stanowiących o rozkładzie godzin pracy, zapewniających ludności dostępność świadczeń także w dni wolne od pracy oraz w porze nocnej (art. 94), ograniczających reklamę działalności aptek (art. 94a) oraz nakładających obowiązki w zakresie posiadania produktów leczniczych, zwłaszcza refundowanych (art. 95). Jeżeli w aptece brakuje poszukiwanego produktu leczniczego, w tym również leku recepturowego, farmaceuta, o którym mowa w art. 88 ust. 1, powinien zapewnić jego nabycie w tej aptece w terminie uzgodnionym z pacjentem. Przepis ten przewiduje możliwość zwolnienia apteki przez wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego z obowiązku prowadzenia środków odurzających grupy I-N i substancji psychotropowych grupy II-P. Zawiera także delegację

► dla Ministra Zdrowia do wydania przepisów wykonawczych określających podstawowe warunki prowadzenia apteki, a zwłaszcza:

- 1) warunki przechowywania produktów leczniczych i wyrobów medycznych,
- 2) warunki sporządzania leków recepturowych i aptecznych, w tym w warunkach aseptycznych,
- 3) warunki sporządzania produktów leczniczych homeopatycznych,
- 4) prowadzenie dokumentacji w szczególności zakupywanych, sprzedawanych, sporządzanych, wstrzymywanych i wycofywanych z obrotu produktów leczniczych lub wyrobów medycznych,
- 5) szczegółowe zasady powierzania zastępstwa kierownika apteki na czas określony oraz powiadamiania wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego i okręgowej izby aptekarskiej,
- 6) sposób i tryb przeprowadzania kontroli przyjmowania do apteki produktów leczniczych i wyrobów medycznych,
- 7) tryb zwalniania z prowadzenia środków odurzających grupy I-N i substancji psychotropowych grupy II-P,
- 8) warunki i tryb przekazywania przez kierownika apteki określonych informacji o obrocie i stanie posiadania określonych produktów leczniczych i wyrobów medycznych.

Tekst rozporządzenia umieszczono w niniejszym opracowaniu pod pozycją 2.

Do podstawowych czynności fachowych wykonywanych w aptece ogólnodostępnej należy wydawanie produktów leczniczych i wyrobów medycznych. Czynności tych – zgodnie z art. 96 ustawy – może dokonywać jedynie farmaceuta lub technik farmaceutyczny w ramach jego uprawnień zawodowych

- 1) na podstawie recepty,
- 2) bez recepty,
- 3) na podstawie zapotrzebowania uprawnionych jednostek organizacyjnych lub osób fizycznych uprawnionych na podstawie odrębnych przepisów.

Przepis ten w przypadku nagłego zagrożenia zdrowia lub życia pacjenta daje ponadto możliwość wydania bez recepty lekarskiej produktu leczniczego zastrzeżonego do wydawania na receptę w najmniejszym terapeutycznym opakowa-

niu. Jednakże uprawnienie takie posiada jedynie magister farmacji, który czynność tę musi ponadto udokumentować poprzez sporządzenie recepty farmaceutycznej. Nie można wydać na receptę farmaceutyczną środków odurzających, substancji psychotropowych i prekursorów grupy I-R.

Zarówno farmaceuta jak i technik farmaceutyczny mogą odmówić wydania produktu leczniczego, jeżeli jego wydanie może zagrażać życiu lub zdrowiu pacjenta.

Szczegółowe zasady wydawania z apteki produktów leczniczych określił Minister Zdrowia w swoim rozporządzeniu, które umieszczono jako pozycja nr 3 wybranych aktów wykonawczych. Podobne jak w rozporządzeniu Ministra Zdrowia regulacje zawarte zostały w rozporządzeniu Ministra Obrony⁷ oraz Ministra Sprawiedliwości⁸. W przepisach wykonawczych określono w szczególności:

- 1) obowiązki osób realizujących receptę lub zapotrzebowanie, sporządzających lek recepturowy lub apteczny,
- 2) przypadki, kiedy można odmówić wydania produktu leczniczego lub wyrobu medycznego,
- 3) dane, jakie powinno zawierać zapotrzebowanie na zakup produktów leczniczych lub wyrobów medycznych,
- 4) sposób i tryb ewidencjonowania recept farmaceutycznych.

Należy zaznaczyć, że technik farmaceutyczny nie jest uprawniony do wydania leku na podstawie recepty farmaceutycznej.

Oczywiście należy mieć na względzie, że w praktyce aptecznej znajduje zastosowanie także cały szereg innych przepisów, na przykład ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku *o przeciwdziałaniu narkomanii* (Dz. U. Nr 179, poz. 1485 z późn. zmianami), do której załącznikami są wykazy środków odurzających i substancji psychotropowych, wraz z wydanym na jej podstawie rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 11 września 2006 roku *w sprawie środków odurzających, substancji psychotropowych, prekursorów kategorii 1 i preparatów zawierających te środki lub substancje* (Dz. U. Nr 169, poz. 1216). Przepisy tego rozporządzenia określają szczegółowe warunki przechowywania przez apteki środków odurzających, substancji psychotropowych, prekursorów kategorii 1 i preparatów zawierających te środki lub substancje oraz sposób pro-

wadzenia dokumentacji w zakresie ich posiadania i obrotu, a także szczegółowe warunki wystawiania recept i zapotrzebowań na preparaty zawierające środki odurzające lub substancje psychotropowe, wzory tych dokumentów oraz warunki wydawania tych preparatów z aptek. Środki odurzające grup I-N i II-N, substancje psychotropowe grupy II-P oraz preparaty zawierające te środki lub substancje muszą być przechowywane w miejscu niedostępnym dla pacjentów, w odpowiednio zabezpieczonych pomieszczeniach, w zamkniętych metalowych szafach lub w kasetach przymocowanych w sposób trwały do ścian albo podłóg. Natomiast pozostałe środki odurzające, substancje psychotropowe, preparaty zawierające te środki lub substancje oraz prekursorzy kategorii 1 przechowywane są w aptece w sposób zabezpieczający je przed kradzieżą, podmianą oraz zniszczeniem. ■

Przypisy:

¹ Tekst jednolity tej ustawy został opublikowany w Dzienniku Ustaw z 2008 roku Nr 45, poz. 271.

² Tu: ustawa z dnia 30 marca 2007 roku o zmianie ustawy – Prawo farmaceutyczne oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr 75, poz. 492).

³ Wykaz produktów leczniczych, które mogą być doraźnie dostarczane w związku z udzielanym świadczeniem zdrowotnym, oraz wykaz produktów leczniczych wchodzących w skład zestawów przeciwwstrząsowych ratujących życie zawiera rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 16 grudnia 2002 roku, opublikowane w Dz. U. Nr 236, poz. 2000, ze zmianą z Dz. U. z 2006 roku Nr 204, poz. 1509.

⁴ Ustawa ta została opublikowana w Dz. U. Nr 179, poz. 1485,

⁵ Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 26 września 2002 roku w sprawie wykazu pomieszczeń wchodzących w skład powierzchni podstawowej i pomocniczej apteki (Dz.U. Nr 161, poz. 1338) oraz Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 30 września 2002 roku w sprawie szczegółowych wymogów, jakim powinien odpowiadać lokal apteki (Dz.U. Nr 171, poz 1395).

⁶ Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 19 października 2002 roku w sprawie wzoru prowadzenia ewidencji zatrudnionych w aptece farmaceutów i techników farmaceutycznych (Dz. U. Nr 197, poz. 1566).

⁷ Rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 7 października 2003 roku w sprawie wydawania produktów leczniczych i wyrobów medycznych z aptek zakładowych w zakładach opieki zdrowotnej podległych Ministrowi Obrony Narodowej (Dz. U. Nr 179, poz. 1755).

⁸ Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2003 roku w sprawie wydawania produktów leczniczych i wyrobów medycznych z aptek zakładowych w zakładach opieki zdrowotnej dla osób pozbawionych wolności (Dz. U. Nr 65, poz. 608).

Towarzystwo Opieki nad Ociemniałymi w Laskach

Organizacja Pożytku Publicznego KRS 0000054068

zaprasza do przekazania przez Państwa 1% podatku.

Razem z nami pomożesz niewidomym.

Państwa dar serca może sprawić, że brak wzroku nie będzie barierą nie do pokonania...

Towarzyszmy niewidomym na każdym etapie ich życia.

Przygotowujemy dzieci i młodzież do samodzielnego życia we współczesnym świecie w poczuciu własnej wartości i otwarcia na innych.

Pomagamy również dorosłym niewidomym oraz osobom tracącym wzrok.

dary@laski.edu.pl • www.laski.edu.pl

Laski, ul. Brzozowa 75, 05-080 Izabelin

tel.: 022 752 32 23, 022 752 32 25, 022 752 30 00, fax: 022 752 30 09